

ชื่อผู้รับ	นายสมชาย ใจดี
วันที่	1254 ๑๗.๒.๖๖
วันที่	2553 14.4.48

ที่ พม 0803/ 611

กระทรวงพาณิชย์

ถนนนนทบุรี 1 อำเภอเมือง

จังหวัดนนทบุรี 11000

18 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักประกันความรับผิดต่อนุคคลที่สามของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นر 0503/330 ลงวันที่ 7 มกราคม 2553

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักประกันความรับผิดต่อนุคคลที่สามของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. จำนวน 100 ชุด

1. เรื่องเดิม

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีแจ้งว่าสำนักงานคณะกรรมการกำกฤษฎิกาได้ตรวจพิจารณา.r่างกฎกระทรวงกำหนดหลักประกันความรับผิดต่อนุคคลที่สามของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. เสร็จแล้ว ซึ่งกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้มีหนังสือยืนยันให้ความเห็นชอบร่างกฎกระทรวงนี้แล้ว ส่วนสถาบันบัญชีได้แจ้งความเห็นเกี่ยวกับจำนวนหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบต่อนุคคลที่สามของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในร่างกฎกระทรวงฯ โดยยืนยันจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละหนึ่งของทุน ณ วันที่จดทะเบียนต่อสถาบันบัญชี ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกำกฤษฎิกาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การกำหนดจำนวนหลักประกันเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับนโยบายและอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการรัฐมนตรีที่จะพิจารณาตามความเหมาะสม และโดยที่ร่างกฎกระทรวงฯ ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการ ได้กำหนดจำนวนหลักประกันไม่น้อยกว่าร้อยละสามของทุน ณ วันที่จดทะเบียนต่อสถาบันบัญชี สำนักงานฯ จึงได้คงจำนวนหลักประกันไว้ตามหลักการดังกล่าว และขอให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณา.r่างกฎกระทรวงนี้ในประเด็นการกำหนดจำนวนหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบต่อนุคคลที่สามของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีอีกรั้งหนึ่ง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

2. การดำเนินการ

กระทรวงพาณิชย์โดยกรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นปัญหาเรื่องนี้คือจำนวนหลักประกันสมควรกำหนดเท่าใด ซึ่งเมื่อพิจารณาบทบัญญัติตามตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 แล้วจะพบว่า เหตุผลที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการให้บริการด้านการ

ทำบัญชี การสอนบัญชี และการให้บริการวิชาชีพบัญชีด้านอื่นต้องจดให้มีหลักประกันนั้น กีเพื่อให้ผู้เสียหายที่เกิดจากความบกพร่องจากการประกันวิชาชีพบัญชีได้รับการเยี่ยวยา ดังนั้นหลักประกันจึงต้องมีจำนวนมากพอสมควรที่สามารถจะเยี่ยวยาความเสียหายได้ ซึ่งจากการศึกษาการกำหนดจำนวนหลักประกันจากข้อมูลของสำนักงานบัญชี และสำนักงานสอนบัญชีที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พบว่า การกำหนดจำนวนหลักประกันร้อยละ 1 จะได้จำนวนหลักประกันน้อยมากไม่เพียงพอในการคุ้มครองความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่บุคคลที่สาม โดยเฉพาะสำนักงานขนาดเล็กที่มีทุนจดทะเบียนไม่ถึง 3 ล้านบาท ส่วนสำนักงานสอนบัญชีในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งให้บริการสอนบัญชีกับธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสาธารณะอย่างกว้างขวางนั้นจำเป็นต้องมีจำนวนหลักประกันในจำนวนสูง ซึ่งการกำหนดจำนวนหลักประกันร้อยละ 3 มีความเหมาะสมແล້ວเมื่อเทียบกับบุคลากรหลักทรัพย์ตามราคากลาง นอกจากนี้จำนวนหลักประกันร้อยละ 3 ที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการประกันวิชาชีพบัญชี เพราะผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีสามารถจัดหาหลักประกันได้หลายประเภท เช่น เงินฝากประจำ พันธบตรรัฐบาล และสามารถได้รับผลตอบแทนจากหลักประกันดังกล่าว ดังนั้น กระทรวงพาณิชย์จึงเห็นควรยืนยันจำนวนหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สามของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละสามของทุน ณ วันจดทะเบียนต่อสถาบันวิชาชีพบัญชี ตามร่างกฎหมายระหว่างประเทศฯ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการคุณภาพการตรวจเสร็จແລ້ວ

3. ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนาณั้นของมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการให้บริการด้านการทำบัญชี การสอนบัญชี และการให้บริการวิชาชีพบัญชีด้านอื่นต้องจดให้มีหลักประกันเพื่อประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สาม และหลักประกันมีจำนวนมากพอสมควรที่สามารถเยี่ยวยาความเสียหายได้ กระทรวงพาณิชย์จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเรียนคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายระหว่างประเทศฯ กำหนดหลักประกันความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สามของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพการตรวจเสร็จແລ້ວ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบตามข้อ 3 ด้วย
จักษุอนคุณชัย

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรทิวา นาคาศัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า

โทร. 0 2547 4470

โทรสาร 0 2547 4472-73